

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย ปัญหา และแนวทางแก้ไข

อุตสาหกรรมถั่วชามเซรามิกส์ เป็นอุตสาหกรรมที่นำเอาทรัพยากรที่เกิดขึ้นตามธรรมชาตินำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ จึงนับได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยมีวัตถุดิบที่ใช้กับอุตสาหกรรมถั่วชามเซรามิกส์ได้หลายชนิด

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตถั่วชามเซรามิกส์ระดับอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพื่อให้ทราบถึงต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตถั่วชามเซรามิกส์ทั้ง 3 ขนาด จากการเปรียบเทียบการผลิต รายได้ และผลตอบแทนจากการลงทุนของโรงงานทั้ง 3 ขนาด ในปี 2531 และ 2532 ได้ข้อสรุปดังนี้ (ตาราง 5-1)

1. เมื่อพิจารณาตามงวดดำเนินงานแล้ว ในปี 2531 และ 2532 ต้นทุนการผลิตต่อชิ้นของโรงงานขนาด 1 ต่ำที่สุด และต้นทุนการผลิตต่อชิ้นของโรงงานขนาด 3 สูงที่สุด
2. กำไรสุทธิของโรงงานขนาด 1 ลดลง 278,586.38 บาท โรงงานขนาด 2 ลดลง 245,570.49 บาท และโรงงานขนาด 3 ลดลง 78,500.92 บาท ดังนั้นโรงงานขนาด 1 มีกำไรสุทธิลดลงมากที่สุด และโรงงานขนาด 3 กำไรสุทธิลดลงน้อยที่สุด
3. อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนในปี 2531 และ 2532 โรงงานขนาด 1 มีอัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนสูงที่สุด และโรงงานขนาด 3 มีอัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนต่ำที่สุด โดยโรงงานขนาดที่ 2 มีอัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนลดลงมากที่สุด คือ ลดลงร้อยละ 12.10 และโรงงานขนาด 3 อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนลดลงน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 7.02
4. จุดคุ้มทุน โรงงานขนาด 1 มีจุดคุ้มทุนสูงที่สุด และโรงงานขนาด 3 มีจุดคุ้มทุนต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบปี 2531 และ 2532 แล้ว จุดคุ้มทุนของโรงงานขนาด 1 เพิ่มขึ้นมากที่สุด และของโรงงานขนาด 3 เพิ่มขึ้นน้อยที่สุด

ตาราง 5-1 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับรายได้ ต้นทุน กำไรสุทธิ และผลตอบแทนจากการลงทุนของโรงงานผลิตถ้วยชาม เซรามิคส์
เปรียบเทียบ ปี 2531 และ 2532

หน่วย : ล้านบาท

	หน่วย	โรงงานขนาด 1		โรงงานขนาด 2		โรงงานขนาด 3	
		2531	2532	2531	2532	2531	2532
รายได้จากการขาย	ต่อปี	3,947.41	3,624.73	2,732.28	2,302.34	1,390.13	1,243.95
ต้นทุนผลิต	ต่อปี	2,792.82	2,796.43	1,956.17	1,840.41	1,021.66	970.58
กำไรขั้นต้น	ต่อปี	1,154.59	828.30	776.11	461.93	368.47	273.37
กำไรสุทธิ	ต่อปี	552.02	273.44	365.10	119.52	139.53	61.03
อัตรากำไรขั้นต้นต่อค่าขาย	%	29.25	22.85	28.41	20.06	26.51	21.98
อัตรากำไรสุทธิต่อค่าขาย	%	13.98	7.57	13.37	5.19	10.04	4.91
อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุน	%	19.59	9.71	17.98	5.88	12.48	5.46
อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุน เมื่อไม่รวมค่าเสียโอกาสเงินลงทุน	%	31.59	21.71	29.98	17.88	24.48	17.46
อัตราระดับปลอดภัย	%	39.78	24.70	38.32	17.10	29.22	15.72
ระดับปลอดภัย	บาท	1,570.43	895.36	1,047.04	393.65	406.24	195.57
จุดคุ้มทุน	บาท	2,376.98	2,729.36	1,685.24	1,908.69	983.89	1,048.37

เมื่อพิจารณาแนวโน้มการดำเนินงานของโรงงานถ้วยชามเซรามิกส์ โดยไม่แบ่งตามขนาดการผลิตแล้ว สรุปได้จาก ตาราง 5-2 ได้ดังนี้

1. ปี 2531 ต้นทุนการผลิตถ้วยเฉลี่ยเท่ากับ 1,923,550.88 บาท ปี 2532 ต้นทุนถ้วยเฉลี่ยเท่ากับ 1,869,142.30 บาท เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตระหว่างปี 2531 และปี 2532 แล้วต้นทุนการผลิตลดลงเฉลี่ยเท่ากับ 54,408.58 บาท อัตราที่ลดลงดังกล่าวเนื่องมาจากผลของการลดลงของค่าแรงและค่าใช้จ่ายในการผลิต ซึ่งลดลงมากกว่าการเพิ่มของค่าวัตถุดิบ ดังนั้นค่าวัตถุดิบเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 5,366 บาท ค่าแรงงานเฉลี่ยลดลงเท่ากับ 11,908.34 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิตเฉลี่ยลดลงเท่ากับ 47,866.24 บาท

2. กำไรสุทธิเปรียบเทียบปี 2531 และ 2532 กำไรสุทธิเฉลี่ยปี 2531 เท่ากับ 352,217.15 บาท ปี 2532 เฉลี่ยเท่ากับ 151,331.22 บาท ดังนั้น กำไรสุทธิเฉลี่ยลดลงเท่ากับ 200,885.93 บาท

3. อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนปี 2531 เท่ากับร้อยละ 16.68 ปี 2532 เท่ากับร้อยละ 7.02 ลดลงร้อยละ 9.66 และอัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนเมื่อไม่รวมค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในปี 2531 เท่ากับร้อยละ 28.68 ปี 2532 เท่ากับร้อยละ 19.02 ดังนั้นลดลงร้อยละ 9.66 เช่นกัน

4. จุดคุ้มทุนโดยเฉลี่ยปี 2531 เท่ากับ 1,682,034.67 บาท ปี 2532 เฉลี่ยเท่ากับ 1,895,476.21 บาท ดังนั้นจุดคุ้มทุนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 213,441.54 บาท อัตราระดับปลอดภัยปี 2531 เท่ากับร้อยละ 35.77 ปี 2532 ร้อยละ 19.17 ดังนั้นอัตราระดับปลอดภัยเฉลี่ยลดลงร้อยละ 16.60

ข้อสรุปเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตของโรงงานถ้วยเซรามิกส์ทั้ง 3 ขนาดการผลิต

ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่าโรงงานขนาด 1 มีต้นทุนการผลิตต่อชิ้นต่ำที่สุด รองลงไปได้แก่โรงงานขนาด 2 และต้นทุนการผลิตต่อชิ้นสูงที่สุดคือโรงงานขนาด 3 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าขนาดการผลิตที่แตกต่างกันจะมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 5-2 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนถั่วเมล็ดเขียวของโรงงานผลิตถั่วขาม
เซรามิคส์ เปรียบเทียบ ปี 2531 และ 2532

	หน่วย	2531	2532
วัตถุดิบ	บาท	1,685,920.59	1,895,476.21
แรงงาน	บาท	587,009.82	571,768.28
ค่าใช้จ่ายในการผลิต	บาท	1,133,347.54	1,085,481.30
ต้นทุนการผลิต	บาท	1,926,884.08	1,869,142.30
กำไรสุทธิ	บาท	352,217.15	151,331.22
อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุน	%	16.68	7.02
อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุน เมื่อไม่รวมค่าเสียโอกาสเงินลงทุน	%	28.68	19.02
อัตราระดับปลอดภัย	%	35.77	19.17
จุดคุ้มทุน	บาท	1,682,034.67	1,895,476.21

2. การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน

ผลการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากเงินลงทุน เมื่อรวมค่าเสียโอกาสเงินลงทุนพบว่า ในการผลิตถ้วยชามเซรามิคส์ของโรงงานทั้ง 3 ขนาด ในปี 2531 มีอัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนถ้วยเฉลี่ย ร้อยละ 16.68 ปี 2532 มีอัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนถ้วยเฉลี่ย ร้อยละ 7.02 สรุปได้ว่า ผลตอบแทนจากการลงทุนผลิตถ้วยชามเซรามิคส์ให้อัตราผลตอบแทนต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ หรือต่ำกว่าร้อยละ 17 จึงตรงกันข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปปัจจัยที่มีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต

1. ระดับราคา เป็นปัจจัยสำคัญที่กระทบต้นทุนเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของระดับราคาเช่น วัตถุดิบ ค่าแรง หรือค่าใช้จ่ายในการผลิตอื่น ๆ จะกระทบต้นทุนการผลิตโดยตรง สังเกตได้จาก ต้นทุนการผลิตต่อชิ้น (จากตาราง 3-27 และ 3-28) ของปี 2532 จะสูงกว่าปี 2531 เนื่องจากราคาวัตถุดิบส่วนใหญ่เพิ่มขึ้น เป็นต้น ถึงแม้ว่าอัตราค่าแรงที่ผู้ผลิตจ่ายจะใกล้เคียงกันระหว่างปี 2531 และ 2532 ก็ยังทำให้ต้นทุนการผลิตต่อชิ้นสูงขึ้นมาก
2. คุณภาพของวัตถุดิบ เนื่องจากวัตถุดิบที่นำมาผลิตถ้วยชามเซรามิคส์ที่สำคัญ คือ ดินขาว ในปี 2532 คุณภาพของดินไม่สม่ำเสมอทำให้คุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ออกมาไม่ค่อยดี เท่าที่ควร ทั้งๆ ที่ต้นทุนวัตถุดิบทุกประเภทสูงขึ้น แต่เนื่องจากคุณภาพผลิตภัณฑ์ไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้น โรงงานผลิตจึงต้องลดราคาขายต่ำลงเล็กน้อย ทำให้กำไรสุทธิปี 2532 ลดลงกว่าปี 2531
3. อายุการใช้งานของเครื่องจักรอุปกรณ์ การที่เครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้งานมาเป็นเวลานานการปฏิบัติงานก็จะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ถ้วยชามที่ผลิตออกมาจึงได้เกรดปานกลางมากขึ้น จึงมีผลกระทบต่อราคาขายทำให้ราคาขายต่ำลง
4. ต้นทุนการผลิตส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายในการผลิต การปรับอัตราค่าแรงขึ้นต่ำ มีผลทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และค่าแรงงานสูงขึ้นเนื่องจากการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคอุตสาหกรรมอื่นที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการผลิตอื่นมีต้นทุนสูงขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ต้นทุนการผลิตต่อชิ้นสูงขึ้น

สรุปปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลตอบแทนจากการลงทุนผลิตถ้วยชามเซรามิกส์

1. ผลผลิต ปริมาณผลผลิตที่ลดลงทำให้อัตราผลตอบแทนลดลงด้วย ดังนั้น การที่จะให้ได้ผลตอบแทนสูงจะต้องผลิตในปริมาณที่สูงขึ้น เนื่องจากโรงงานลดปริมาณการผลิต ดังนั้นจึงทำให้ผลตอบแทนจากการผลิตลดลงอย่างมากทุกขนาดของโรงงาน ปริมาณการผลิตที่ลดลงเนื่องจากความต้องการของตลาดต่ำลง เช่น มีสินค้าทดแทนเช่นพลาสติกที่มีราคาถูกกว่าคนจึงหันไปนิยมมากขึ้น และปี 2532 วัตถุดิบมีคุณภาพต่ำลงผลิตรวมที่ผลิตได้จึงมีคุณภาพต่ำลง จึงทำให้ปริมาณการขายลดลง และทำให้วางแผนปริมาณการผลิตลดลงไปด้วย นอกจากนี้มีการเปิดโรงงานถ้วยชามที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยยิ่งขึ้น ทำให้ผลิตรวมที่มีคุณภาพดีขึ้น คนจึงหันไปนิยมผลิตรวมที่มีคุณภาพดีถึงแม้ราคาจะแพงกว่า

2. ราคาขาย ถ้าผู้ผลิตมีอำนาจที่จะกำหนดราคาขายได้เอง สามารถที่จะดึงผลตอบแทนให้สูงขึ้นได้ แต่ในโรงงานผลิตถ้วยชามเซรามิกส์ ราคาขายจะถูกกำหนดจากพ่อค้าคนกลางด้วย เนื่องจากโครงสร้างการขายส่วนใหญ่จะขายส่งที่โรงงาน

3. ภาวะการแข่งขัน เนื่องจากปัจจุบันมีการเปิดโรงงานใหม่มากขึ้น ดังนั้นธุรกิจที่มีการแข่งขันสูงมักจะสูญเสียส่วนแบ่งตลาดไปได้ง่าย หรือการตัดราคากันเองจะทำให้มีผลกระทบต่อผลตอบแทนจากการลงทุน เนื่องจากโรงงานถ้วยชามเซรามิกส์มีลักษณะการผลิตที่คล้ายกันคุณภาพการผลิตใกล้เคียงกัน โอกาสที่จะเพิ่มราคาขายเป็นไปได้ยาก

ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตและจำหน่าย

จากการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตถ้วยชามเซรามิกส์ พบที่จะสรุปสาระสำคัญของปัญหา ดังต่อไปนี้

ก. ปัญหาด้านการผลิต

1. ด้านวัตถุดิบ

1.1 คุณภาพดินไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากดินที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบมีเศษวัสดุเจือปนสูง และคุณภาพดินไม่สม่ำเสมอ การปรับคุณภาพดินให้เหมาะกับการผลิต ต้องอาศัยประสบการณ์ของผู้ผลิตซึ่งแตกต่างกัน จึงมีผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพผลิตรวมและการสูญเสียระหว่างการผลิตค่อนข้างสูง

1.2 ขาดการประสานงานของหน่วยงาน บุคลากร และเครื่องมือในการตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพดิน และผู้ผลิตส่วนใหญ่มีความเชื่อในประสิทธิภาพการผสมดินของตนเองว่าเหมาะสมกับการใช้งานดีแล้ว

2. ด้านแรงงาน

2.1 ขาดแคลนแรงงาน ช่างฝีมือด้านเซรามิกส์ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ผลิตในจังหวัดลำปาง

2.2 อัตราการเข้าออกของแรงงานค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในฤดูการผลิตและเก็บเกี่ยวผลิตผลทางการเกษตร คนงานส่วนใหญ่จะไม่ยึดการทำงานในโรงงานเป็นอาชีพหลัก

3. ด้านเครื่องจักรและเทคโนโลยี

3.1 โรงงานส่วนใหญ่ใช้แรงงานเป็นหลัก เครื่องจักรที่ใช้ไม่ทันสมัย และขาดการวิจัยและพัฒนาเครื่องจักรอุปกรณ์ จึงมักเกิดปัญหาด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน และมีค่าใช้จ่ายด้านพลังงานสูง

3.2 ขาดข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนา และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมเซรามิกส์ ทำให้ผู้ผลิตขาดความมั่นใจในการปรับปรุงเครื่องจักรและอุปกรณ์

4. ด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์

ปัญหาด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์นั้นเป็นปัญหาสำคัญที่สุดของอุตสาหกรรมถ้วยชามเซรามิกส์ เช่น เนื้อดินไม่เหมาะสมดีพอ รูปทรงขนาดยังไม่ได้มาตรฐาน ความปราณีตไม่เพียงพอสาเหตุของปัญหาเกิดจาก

4.1 ผู้ประกอบการไม่เข้าใจในการจัดการระบบคุณภาพ ขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่กล้าเสี่ยงลงทุนในเครื่องจักรที่ทันสมัยขึ้น

4.2 โรงงานส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาด้านการเตรียมดินที่มีคุณภาพให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ ไม่มีการร่วมมือกันแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง

ข. ปัญหาด้านการตลาด

ปัจจุบันมีผู้ผลิตถ้วยชามเซรามิคส์คุณภาพยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร สินค้าจำหน่ายราคาถูก โดยทั่วไปมุ่งจำหน่ายในเขตภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นหลัก วิธีจำหน่ายโดยทั่วไปจะจำหน่ายให้กับลูกค้าโดยตรง หรือมีคนกลางไปรับถึงโรงงานเพื่อนำไปจำหน่ายต่อหรือส่งให้กับร้านค้าปลีกเพื่อนำไปจำหน่ายต่อไป ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่มีคุณภาพและราคาใกล้เคียงกันแต่ละโรงงานมักจะมีลูกค้าประจำอยู่แล้ว ปัญหาทางด้านตลาดสรุปได้ดังนี้

1. ตลาดเป้าหมาย ส่วนมากเป็นกลุ่มเดียวกัน คือ ระดับล่าง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้หลากหลายเพื่อไปสู่ตลาดเป้าหมายอื่นมีน้อย
2. ผู้ผลิตส่วนใหญ่จะคอยรับคำสั่งซื้อจากลูกค้า มากกว่าที่จะใช้พนักงานขายออกหาตลาด
3. ขาดข่าวสาร ข้อมูล และการชี้แนะที่เป็นประโยชน์ต่อการเปิดตลาดใหม่
4. ผู้ผลิตขาดความมั่นใจที่จะลงทุน เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ และมีมาตรฐานดีขึ้น ซึ่งจะมีต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

ค. ปัญหาด้านการเงิน

1. ขาดแคลนเงินทุนที่จะนำมาใช้เป็นทุนหมุนเวียน ขาดเงินลงทุนที่จะปรับปรุงเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ทันสมัยยิ่งขึ้น
2. ไม่มีหลักทรัพย์สินค้ำประกันเพียงพอที่จะนำไปค้ำประกันเงินกู้ และในการกู้เงินขึ้นตอนยุ่งยากและใช้เวลานาน

ง. ปัญหาด้านการจัดการ

อุตสาหกรรมถ้วยชามเซรามิคส์ จังหวัดลำปาง ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อม มีระบบการบริหารแบบครอบครัวส่วนใหญ่ ไม่มีการแยกค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานออกจากค่าใช้จ่ายในครอบครัว และขาดการจัดการและการวางแผนอย่างมีระบบสาเหตุของปัญหาเกิดจาก

1. โรงงานผลิตส่วนใหญ่เติบโตมาจากกิจการขนาดเล็ก จึงเกิดความเคยชินในการบริหารงานแบบครอบครัว

2. โรงงานส่วนใหญ่มุ่งที่จะผลิต และขายมากกว่าที่จะพิจารณาด้านการจัดการที่จะเอื้ออำนวยต่อการเติบโตของกิจการอย่างเป็นระบบ

จ. ปัญหาเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล

หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมถ้วยชามเซรามิกส์มีมาก แต่ไม่สามารถสนับสนุนให้อุตสาหกรรมเซรามิกส์ จังหวัดลำปาง พัฒนาไปได้ไกลเท่าที่ควร ขาดหน่วยงานแกนกลาง และขาดระบบการประสานงานที่ดี และปัจจุบันรัฐบาลให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นโรงงานที่ได้รับการส่งเสริม โดยได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ เช่นลดหย่อนภาษีเครื่องมือเครื่องจักรที่นำเข้า ตลอดจนสิทธิพิเศษอื่นๆ แต่อุตสาหกรรมขนาดย่อม หรือโรงงานขนาดเล็ก ซึ่งมีอยู่จำนวนมากกลับไม่ได้รับการส่งเสริมหรือได้รับสิทธิดังกล่าว

แนวทางแก้ไขปัญหา

ก. ด้านการผลิต มีแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้ คือ

1. ด้านวัตถุดิบ

1.1 ส่งเสริมให้มีการตั้งโรงงานล้าง แต่งดิน และแร่ที่ได้มาตรฐาน ซึ่งจะทำได้วัตถุดิบที่ได้มีมาตรฐานและมีคุณภาพ

1.2 ควรมีการจัดตั้งชมรม หรือหน่วยงาน ที่จะให้บริการทางด้านตรวจสอบวิเคราะห์ดิน พร้อมทั้งให้บริการปรึกษาและแนะนำแก่ผู้ผลิต

1.3 รัฐบาลควรจัดรวบรวมแหล่งวัตถุดิบและคุณภาพของวัตถุดิบแต่ละแหล่งเพื่อเผยแพร่แก่ผู้ผลิตให้ทราบข้อมูลต่างๆ เป็นแนวทางปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์

2. ด้านแรงงาน

2.1 ควรสนับสนุนให้สถาบันการศึกษา และสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานเร่งผลิตบุคลากรด้านเซรามิกส์ในระดับฝีมือแรงงาน ตรงตามความต้องการของผู้ผลิต

2.2 ปรับปรุงระบบสิ่งจูงใจ อัตราค่าจ้างแรงงาน ระบบการจัดการด้านบุคคล เพื่อให้เกิดแรงจูงใจให้ทำงานในโรงงานนานยิ่งขึ้น

3. ด้านเครื่องจักรและเทคโนโลยี

3.1 ควรให้ข่าวสารข้อมูลแก่ผู้ผลิต โดยพิจารณาถึงความเหมาะสม ชี้แจงความสามารถและขนาดของอุตสาหกรรม หรือให้คำปรึกษาด้านการลงทุน การปรับปรุงเครื่องจักรที่มีความสำคัญต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์และต้นทุนการผลิตแก่ผู้ผลิต

3.2 หน่วยงานวิจัยและพัฒนาของรัฐ ควรให้ความสนใจในการปรับปรุงเครื่องจักรอุปกรณ์ การพัฒนาเครื่องจักรอุปกรณ์ ตลอดจนกระบวนการผลิตที่สามารถปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ การลดต้นทุนการผลิต เป็นต้น

4. ด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์

4.1 ชี้แนะให้ผู้ผลิตพัฒนา และลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เหมาะสม เพื่อปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์

4.2 ให้ข่าวสาร ข้อมูลทางด้านเทคโนโลยี กรรมวิธีการผลิต คุณภาพมาตรฐานในการผลิต และควรมีการจัดฝึกอบรมแก่ผู้ผลิต

4.3 ควรร่วมมือกันจัดตั้งชมรม แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ด้านวัตถุดิบ แรงงาน หรือการวิจัยพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

ข. ด้านการตลาด มีแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

1. กระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้ผลิตพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ให้เป็นไปตามความต้องการของการตลาด
2. ให้ข่าวสาร ข้อมูล ความต้องการของตลาด ผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

ค. ด้านการเงิน มีแนวทางแก้ไขปัญหาคือ

1. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมโดยสำนักงานสถิติอุตสาหกรรมขนาดย่อม ควรให้การสนับสนุนด้านการเงิน เช่น ให้อัตราดอกเบี้ยต่ำ ระยะปลอดหนี้ยาวนานกว่า หรือให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน เพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรแก่ผู้ผลิต
2. การจัดตั้งเป็นชมรม กลุ่ม หรือสหกรณ์ จะช่วยให้ธนาคารผู้ให้กู้ เชื่อถือและอนุมัติสินเชื่อกว้างขึ้น

ง. ด้านการจัดการ มีแนวทางแก้ไขปัญหาคือ

ผู้ผลิตควรรหาความรู้เกี่ยวกับการจัดการ การบริหารงาน การดำเนินธุรกิจอย่างมีระบบ หรือการดำเนินงานในโรงงานที่ประสบความสำเร็จ และเสริมสร้างความรู้ด้านการจัดการสมัยใหม่ที่จำเป็น

จ. ด้านนโยบายของรัฐ

1. หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรประสานงานร่วมมือกันช่วยเหลือผู้ผลิตอย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านเทคนิคและการจัดการ
2. ให้คำแนะนำ จูงใจที่จะทำให้ผู้ผลิตลงทุนปรับปรุงเครื่องจักรอุปกรณ์ในการผลิตคุณภาพวัตถุดิบ เพื่อการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ต่อไป

3. ให้ข่าวสาร ข้อมูลที่จะให้ประโยชน์ทางด้านการผลิต การตลาด การจัดการ เพื่อที่จะส่งเสริมให้อุตสาหกรรมถ้วยชามเซรามิกส์ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบในท้องถิ่นเป็นหลัก ได้มีการพัฒนาอื่นๆ ขึ้น